

Publicerad 2015-09-24 01:45 av backwardness

en sångtext utan refräng

timglas

du undrar så var livet för dig
din framtid långt och inom kort
för i livets egna timglas
rinner sanden väldigt fort

du försöker sakta bygga
foga ihop och få ta del
pussla samman alla bitar
och en gång åter få bli hel

men när du ensam inte råder
över ett liv som bara tar
och allting läggs i ödets händer
och du förtvivlat söker svar

hur löser man då alla knutar
som sakta sakta hårt dras åt
hur finner man en enda lösning
när allting alltför lätt förgås

du vill så gärna och så mycket
men orken räcker inte till
och när modet krackelerar
och leva är ju allt du vill

ja hur finner man en öppning
i livets svåra labyrint
när man söker efter lyckan
och något litet som är fint

ett hopp att klamra sig fast vid
ett ljus vid tunneln utan slut
en sista liten livlina
som man hoppas kastas ut

men när man står där fast och stampar
på samma karga frusna plats
vilsen trött och övergiven

och vemodet det håller fast

när vintern greppat tag om hjärtat
och kylan biter I din själ
och när det vägrar att ge efter
när det blivit mörkt uti din värld

då är det inte lätt att pussla
att pussla ihop allt till ett liv
när skarpa vassa hårda kanter
skär som eggen på en kniv

men visst måste det väl vända
nån gång kommer väl ett svar
för inget kan väl stå för evigt
nån gång måste det bli bra

för vintrars kyla dom passerar
och vårar blir ju till igen
du sätter tro till denna sanning
att ditt hjärta nån gång hittar hem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren backwardness med Poeter.se id #43297 innehar upphovsrätten